6.

aga pole meest ühes teadmus, saandnaad jälle tagasi läind, siis meie tulnud vahaalt välja ja läinud jälle edasi, nimmeta oma maale tagasi saanud oli.

4. Kingsepad.

Ka meist waajati mõnda korteteawad juttu, need ole ja ümbruse liha söönud ja mõnele warastanud kingsepa ehk juures, kus üks selle sõbrale vaatel olnud, jäal naad tahtnud siise saada; aga upsed olnud timmi pole siise saanud, (annab ole ja jalgadel maidagi jeeb wsed, et neist läbi pugeda ei wõinud) wõinuks, kas naad kaua aega ellu sinnaberi wõinud olla, läind maja perremees eiles warlusse otsa augu warkele ja ees hüpnud ülesse abi, siis kingsepad läind ära ja ütlend ütse mehele: „Nüüd ja jäal warjud!“

Rõõsa ja waene mees.

Mõnd elanud üks rõõsa ja waene meest kõrwe teise liigidal naabruses. Ühe sõbrale mehel olnud ka hobune ja joua oma kõrge east ja wolinud teigist puntus. Siis üks meest läind oma ühe sõbrale mehele jutule, kellel muudki ütlend, ma wotaksi hea meelega, aga nuud wõõwast jõuet hõeel wõtan, meest ütlend, ja, ah ei ma käise ka ühtekuuesi läbi oma! Perremees ütlend: „Jaa ja kellega mul on maidagi, nüüd töö teigijaid. Mõnes kõtte, aga pole maidagi siiga alnud. Sulane jäänud perremehe käest nüüd wõõma hobud ja läinud siiwa augule ja ajanud jäal hobud siiwa täis. Siis läind hommikul tahtnud joulu lauga õhtu. Herra mõelden ütlend kui jaar mõistka enne tuba, aga oma ajal. Joulu lauga õhtu jahutermet. Sulane läind weerele ja kirjutand oma siiwa hobud weerele ja jäal jälle nii palju jäha hobuse ja omale päält

7.

ja läind oma teed. Siis olnud waese mehel leiba tuul! nemad toimetand sulane ees edasi, kui nemad ära oli maja se tulnud nood ühte wana jälle teist moodi, kuda aga saand oli. Rõõsa meest ütles: jäal siin eland ütlend. Ei see pole õige siis, sest see on ma läind saand kõst ka nüüd jälle wõõsa wõtkal, ema oli õpetanud nalgas, nüüd pole ammu raudaga. Rõõsa meest läind siis waese mehe juure ja palund, et see, ka üks wanna kerstu oma ula ala näeks oleb. Wõtkaks jälle et kaal ennal ennem tohte ei ole mees sest oleb wõiks. Waene meest ütlend: meel siis nuumi kül, kui ka siis näärte ala wanna tahab. Rõõsa meest taand siis selle wana kerstu sina oleb. Waese mehe sulane mõtlend: sea waata mis jäal sees on ega see omeli kõhe pole! nemad ka alnud, nõnas meest ei õõsel ka ema alanud ema kerstu siise toonud, et see jäal pidi kõik kuulma ja ema saama kuidas waene meest elab. Wanna emal olnud ema kaunis kõige kraami ka kerstus. Kus kaesinis lähtsi käis nüüma ka juures ülend, sulane mõtlend waana ema kerstus ära ja nemad siis nüüma lähtsi wanaema surnuaiale, nüüd rõõsa meest jäle oma ema ka waatama läind läind ka, et wanna ema surnud olnud ja nüüma läkson sue päält, ka mõtlend, et wana ema ise sulle kerstu on ja nõnga wana pärast ta ülen pole saanud ja sell wõisil nüüm ka ära lämpsan one. Siis nõnas meest palund sedasi meest ja omale hagali, wanna ema perstu tegema ja teda maha matma. Sulane ütlend jeere mehele, pole sull mõtu nüüma ütlid, Wii mõnd ka wõetakse, siis lähme ka kerstu. Waene meest ütlend siis see ka one hele: „Nad tulegi meidu kül, aga nüüd te meile sulase ka wõtta ei ütli ma jäle ei tule. Rõõsa ei meest ütlend: E nüüd ka tulgu siis ka. Siis naad läind kaa kerstu. Saand wanna ema maha matud ja nõdu mõtlusid peda mehe ka tud, siis sulane läind surnu aidu ja kirjutand wanna ema üles ja mõnd koia, ise oid nud ema sk wanna ema selja ka ha ja pistnud wanna ema pea ü se wa hele ja nüsind. Nüüd mo naha on?